

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiae, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. CXXXV. Romana primogenitur æ de Cardellis. De eadem materia
potestatis gravandi hæredem in bonis propriis seu proprio jure
competentibus; Et in specie, An in bonis donatis contemplatione ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

et reliquis pater disponere potest in quoscumque extranos, vel in eisdem qui qualitatem hereditatis am habentes, ad debita & legata, aliaque onera quantumvis voluntaria tenentur, ita nulla penitus dubitandi ratio subsesse videretur, cur & hic actus fieri non possit, cum revera conclusio procedat in aribus fraudulentis & collusivis, vel ad summum etiam in sinceris, per quos praejudicetur pinguiori ac decenteri substanciali onerum matrimonii ex durante exibi deductis.

Quofero ad alterum motivum, quidquid sit de materia captiorie in casu suo, & an intrent nec plures distinctiones, que in ea dari solent, An felicitate adjiciatur per viam conditionis que vitier, vel virtutate remaneat, & can relevet, quod id fiat bono animo, honestumque finem habeat, cum aliis de quibus apud allegatos, ac aliis apud eos, & in dicta sua materia sub ita de testamento, praesertim in Romana hereditate de Spatis. Omnia haec extraencia erant a casu, unde propterea cum consueta falacia Consulentium ad causae servitium continebant inanies evagations ac superflueas cartarum repletiones, cum verè ac propriè non intrarent termini captiorie, qualis dicitur, quando quis captere vult aliena bona cum pallio honoris in suis, quia nempe in situ te si tu institueris me, vel alium quem ego volero ita cum hoc improbo artificio alienas hereditates ac successiones captando, eo modo quo pisces cum elca posita in hamo captantur.

Id enim continet gravamen, quod testator adjicit ei quem honorat, etiam in ejus bonis propriis, atque in jure receptum est, ut cessibus restrictionibus de quibus infra, testator disponere possit de bonis propriis hereditatis, vel alicuius quem honorat, illaque supponere eidem fideicommisso cui ejus hereditatem ac bona propria supponuit, ad text. in l. unum ex familia s. sed eti fundum. & l. Imperator s. si censem & l. cumpater s. de legat. & gloss. Bart. Cuman. & alii in d. s. sed eti fundum, cum aliis apud Duran. dec. 93. & 119. ubi advertitur de potestate non dubitari, sed solam questionem esse voluntatis, que in dubio non presumitur, cum presumptio sit aliquem testari velle de propriis non autem de alienis; fortius vero si disposicio juxta consuetam formulam dicas: in bonis suis. Sed si constet de voluntate, non dubitatur de potestate, etiam ipso herede vel honorato, postquam hereditatem vel dispositionem acceptavit contradicente; multò magis & absque dubio, ubi, ut in praesenti, talis contradictione non accedit, minusque concurredit aliqua ex rationibus dubitandi de hujusmodi potestate gravamen honoratum etiam in bonis propriis.

Primo scilicet, ubi gravamen esset de universa ejusdem honorati hereditate omnium ejus bonorum & iurium complexiva, adeo ut ita sibi remuneret adempta testandi facultas ex deductis per Pereg. de fideicom. art. 33. num. 49. & sequent. quod in praesenti non intrabat, dum agebatur de certis bonis tantum; Et secundò ubi gravamen excederet emolumenitum, quia nempe plus importarent bona propria, in quibus quis gravatur, quam ea, in quibus honoratur, quo casu probabilius videtur hujusmodi gravamen, non quidem vitiat in totum, sed moderari ac reduci ad limites emolumenti, per quamdam speciem reductionis hujus quasi contractus ad justitiam & aequalitatem ex deductis per Pereg. conf. 63. lib. 4. ubi concordantes, que difficultas pariter non intrabat, cum emolumen-

tum aliorum bonorum hereditariorum adaequaret ac excederet.

Clarius vero ac extra omnem dubitationem, quoniam verè ac de facto iste donatus seu honoratus nullum sentiebat damnum vel gravamen in bonis propriis ex propria industria, sive ex suorum majorum successione obventis, adeo ut ejus patrimonium diminui diceretur, sed erat in bonis propriis eiusdem gravantis, que ex quadam juris fictione vel subtilitate ex titulo lucrative spectare dicebantur ad gravatum jure proprio; ac etiam (& latiss ad rem) & quod donatario oneri non contradicente, sed illud libenter acceptante contra omnem verisimilitudinem, dum agebatur de summa adeo notabilis, satis probabile argumentum resultat, quod ab initio id in utriusque animo fuerit, atque cum tali intentione concorditer ipsa promissio facta esset, quamvis non explicaretur, ideoque resolutiones probabiles visse sunt, solaque dubitandi ratio persecere poterat voluntatem, an scilicet secunda donatio facta esset accumulativa cum prima promissione, vel potius contineret dispositionem diversam, & quatenus res se haberet juxta hanc secundam partem, an sub prohibite one detractionum veniret ista ut supra, & que dubitandi ratio dedit ansam concordie.

ROMANA PRIMOGENITVRÆ DE CARDELLIS

PRO

ASDRUBALE CARDELLI

CUM

CAROLO FRATRE.

Causa disputata coram Arbitris, & postea concordata.

Decadem materia potestatis gravandi heredem in bonis propriis seu proprio jure competentibus; Et in specie, An in bonis donatis contemplatione matrimonii posuit donator adjicere fideicommissum cum ordine primogenitura in praejudicium aliorum filiorum; Et incidenter aliqua de onere multiplici injuncto gravato, an cesseret ob reservatam facultatem gravanti deputandi alium administratorem.

S V M M A R I V M.

¹ Acti series.

² De punctis controversiis.

³ Ad eos extrahatur ex fideicommisso etiam per provi-

D d 4 sum,

- sum & cessante subditi casu, stante precepto testatoris remissive.
- 4 An in donatione contemplatione matrimonii posse ex intervalllo donator adiicere onus fideicommissi.
 - 5 Stipulatio primi donatarii sufficit etiam pro filiis nascituis, vel stipulatio in obligatione Camerali contenta seu explicita notarii, ut donatio alterari non posse.
 - 6 De materia donationis contemplatione certi matrimonii, & an filii censeantur contemplati uti filii.
 - 7 Quod censeantur vocari si dictum sit quod siebat cum fideicommisso.
 - 8 Promissio de donando an importet donationem.
 - 9 Quod ob varietatem ingenierum licet deducere etiam motiva levia.
 - 10 Obligatio Cameralis continet in ventre stipulacionem pro omnibus interessibus, ubi est instrumentum non autem inscriptura privata.
 - 11 Ad materiam l. quoties C. de donat. que sub modo.
 - 12 Quando intret qusitio an in donatione contemplatione matrimonii erigi posse primogenitura.
 - 13 An sponsus primus donatarius posse gratificari uni vel aliquibus filiis ex matrimonio procreatis.
 - 14 Quando intret qusitio de qua num. praecedenti & num. 4.
 - 15 Vocabulum fideicommissi potest convenire primogenitura.
 - 16 Donator potest declarare donationem dubiam.
 - 17 De circumstantia ob quam donans recli adiicit onus fideicommissi donationi.
 - 18 Declaratur conclusio quare donatio contemplatione matrimonii non recipiat alterationem.
 - 19 Obligatus facere multiplicum si negligi tenetur, ac si si illud factum esset.
 - 20 An & quando secundus actus reservatus respiciat substantiam fideicommissi vel solum modum & accidentia.
 - 21 Testator potest prohibere gravato ne possit detrahere melioramenta.
 - 22 Quid ubi expensa pro illis facta non sunt soluta, sed adest as alienum.

DISC. CXXXV.

Alexander de Cardellis institu certi matrimonii per Asdrubalem filium contrahendi, de anno 1616, promisit per apocam donare domum, & alia bona sub fideicommisso ac multiplicando ac explicando in instrumento infra quindecim dies defuper confiendio, ad quod processum fuit die immediate sequenti, ubi ordinatum fuit in domo & quibusdam aliis bonis specificatis fideicommissum cum ordine primogenitura pro solum primogenito pro tempore, disponendo etiam quod fructus quorundam censuum ac efficiuum eidem primogenitura assignatorum in sorte scutorum 9. m. multiplicari deberent ulquequod completeretur summa scut. 40. m. ad ejusdem primogenitura favorem, de aliis bonis disponendo cum legibus ad rem non facientibus, libique referata facultate nominandi seu deputandi administratorem, qui dicti multiplici curam haberet, quodque omnia melioramenta, tam per primum donatarium, quam per successores pro tempore facienda in domo donata detrahi non possent, sed illici ipsi primogenitura donata seu incorporata censerentur; cum autem ex Asdrubale superstes

fuisse Carolus unicus filius, eoque binobus & cetero, ultra filias feminas, fuisse in posteris unus masculi, Asdrubal, & primogenitus ex prima uxore Carolus posthumus ex lecanda, inter alios eorum pupillorum rutores orta est comparsa super successionem in bonis a parte possedentia tendente siquidem rutorum Asdrubali primogenitura detrahere jure dictae primogenitura, non donum & bona in donatione comprehendentes, etiam bona propria ipsius Caroli vel Asdrubali senioris pro integratione multiplici in partem & replicabat tutor posthumus, quod ex decessu fideicommissi in hujusmodi bonis contemplationi matrimonii donatis, & ad que omnes filii vocati fuerant, dicta primogenitura ei potuerit; quodque data etiam validitate dictationis, non exinde subsistebat prætermissione generationis multiplici, stante quod donator servaverat facultatem deputandi administratorem, qui ejus curam haberet, unde ita celsus contumaciarum, & ulterius quod a summa multiplicitate demunda essent scuta 7. m. erogata in donatione filia ejusdem Asdrubalis, stante ipsius decessu preceptio de feminis donatis; ac deinceps quae a dicto primo genito ad id comparsum ad bona propria dd. Asdrubali & Caroli genitilis tamen non esset ad bona proveniente, ut Alexander donatore in eadem donatione comprehensa, primogenitura tamen non applicata, ut poteret subiecta fideicommisso ad favorem sanguinis filiorum ac descendientium; alia clementata controversia super dissolvendo etiam per Carolum ultimè defunctum comprehendenda eisdem artificibus seu commentorum vediendis pro notabilibus melioramentis in dictis dubitis, ac scilicet dicti ari alieni dissolutio, ret primogenitura vel hereditari, & hi cingerant controversie pondi, super quae in compromisso in tres qualificatos Prudentibusque coram eis habitis disputationibus, sicutlam determinationem devenit, dum hanc concordia controversiam terminavit.

De tercio puncto extractionis donatae causa, An fieri potuerit non concurrentem causam ob aliorum bonorum liberorum existente fideicommissitentis precepto, hoc actum in hac eadem causa subiti, de dicto 37.

Quatenus vero pertinet ad primum, ad licet per instrumentum institutum in executione praecedentis apocae, donatio contemplatione matrimonii restringi potuerit necne ad solum primogenitum alii exclusi; Scribentes pro secundis nito dicebant, quod licet disputeret DD. apud quos contemplatione certi matrimonii dominio fecit sponso & filiis ex eo nascituri, fideicommissum valle adjicere dictæ donationi fideicommissum vel aliud onus; atque affirmavat teneat Regarius in cap. unico de filiis natu ex matrimonio aeginc. nu. 12. & Boer. dec. 204. mm. 3. Medium cum distinctione teneat Mainard. dec. 36 lib. 1. grativam tamen firmant ac veriore dicuntur. cap. 3. var. cap. 7. nu. 120. de Marin. ref. 161. & firmavit Rotar. in Romana donatione ad alium 28. Ianuarii 1656. & 25. Maii 1657. carum Verificata que causa haberetur infra dicto 18. & in Remonstrationis de Cera 4. Desembri 1692. carum Verificata in aliis eius confirmatoris, & de qua prout infra dicto 137.

Et magis proxime, quod facta donatione sponte & filii, scilicet quod ita omnibus filiis illuc jus quae situm fuit, quamvis adhuc non natus, tum ob stipulationem patris primi donatarii, quæ ex verio, si magisque recepta sententia sufficit, ut plures in sua materia sub iuris de donationibus, tum clarus ob implicitam stipulationem Notarii pro omnibus, quorum inter se, subintellecam in ventre obligationis camerale, ut non possit ex intervallo erigi primogenitura in aliorum præjudicium Chafan, conf. 53, à num. 47. ad 63. Cancer. par. 1. var. cap. 8, de donat. num. 180. Et conferunt omnes aliae auctoritates, quæ habentur in questione, examinata in Mantuana feudi sub tit. de feudi dicitur. 9. an scilicet in feudi ergi possit primogenitura, atque super his copiosæ, nimiumque elaboratas allegationes retexebantur.

Quod autem in hac donatione omnes filii vocati essent, dicebant idem scribentes esse incontrivitib; Quidquid enim sit de questione, an facta donatione contemplatione certi ac determinati matrimonii, filii ex eo procerandi conferunt vocati ex persona propria, quamvis eorum expressi, & verbalis vocatio non concurrenter, ubi etiam regulariter admittenda esset negativa, quæ in effectu est veritor ac magis recepta, adhuc tamen vera & recepta est limitatio ex conjecturis, juxta ea que plenè deducuntur plurissim in dicta sua materia sub tit. de donat. præfert in Romana donationis de lordanis, ac in Rotæ decisionibus in ea causa editis coram Meli & Priolo, quarum prima est impressa decif. 229. par. 12. rec. & in Vrbinate, pecunia coram Verospio impressa apud Paniell. decif. 42 cum plurib; sequent. longis pariter ac elaboratas allegationes super hoc retexendo ex eisdem decisionibus deductas.

Qui posito dicebant, quod in dicta apoca, licet expressa mentio filiosum non haberetur, attamen ad eorum favorem concurrebat, nedum conjecturalis, seu verbalis, ac expressa probatio, dum in ea dicitur donationem fieri cum fideicommissio & multiplicib; quæ verba pernecessitate supponens filiorum vocationem cum veibum fideicommissi verificabile non sit in ipsomet primo donatario, atque tanquam servitus compati non possit cum libertate, quæ est servituti contradictoria.

Et quamvis dicta apoca non contineret actum perfectum, de presenti, sed promissionem de futuro, faciendo scilicet dictam donationem, attamen alius & quasi ex integro reassumendo questionem examinatam in Romana donationis de Castellani coram Coccino decif. 58. par. 5. res. & decif. 393. par. 5. Dicebant quod ubi non expectatur factum tertii, a quo actus perfectionem recipere debet, quoad ipsum promittentem, promissio de faciendo habetur pro facta, atque per eam jus irretractabile acquiratur, ut advertitur in dicta Romana donationis de Alaleona infra decif. 138. super hoc nimium se difundendo.

Econversò scribens Ego pro Aldrubale primogenito, obliter ac pro ea motivorum multiplicitate, quæ per Advocatos deduci soler ac debet, ob varietatem ingeniorum, quæ sèpè practicatur similis illi diversitat, quam experientur in stomachis, qui naufragantes nec tam & ambostram, magis cœpas ac allia gustant, Dicebam, quod ubi etiam dici posset, ut ex dicta promissione vocati essent filii sui filii, adhuc tamen dici non poterat, quod ipsæ quae situm esset jus irretractabile de consensu primi donatarii juxta materiam texius in l. quies Cod. de

donat. qua sub mod. dum res adhuc erat integræ, atque matrimonium contractum non erat, ipseque filii neque nati neque geniti, nullaque aderat Notarii, vel alterius stipulatio pro eis. Minusque debat illa implicita stipulatio, quæ inesse dicitur in obligatione camerale, cum id procedat in illa obligatione, quæ contrahitur per publicum instrumentum, quod habeat Notarii interventum, non autem per apocam privatam Duran. decif. 287. num. 9. in Rom. sed Ferrarens. pecunaria 14. Maii 1656. Verospio & in aliis plurib; Ideoque actus remanet revocabilis, ex iis quæ ex Bart. & aliis in eadem. quæs. habentur apud Cevall. com. contra comm. qu. 249. Rovit. decif. 89. Fab. de Ann. conf. 32. Merlin. lib. I. cap. 109. rot. 59. Rot. dec. 27. par. 7. res. & frequenter.

Verum hic inanis erat labor inanisque chartarum repletio, ex confuero Advocatorum syllo, magis tamen extero, quam Romana Curia superflua abhorrente, (quamvis hodie in parte corrupto,) quoniam hujusmodi inspecções intrant, quando ex matrimonio plures procreantur filii, inter quos intret quæstio, an per erectionem primogenituræ, seu per aliam dispositionem aliqui possint præelligi, alii vero sparti; Hæc autem non cedebant in hac facti specie ex ejus particularibus circumstantiis, dum ex matrimonio, juxta præmissam facti seriem, superest fuerat dictus Carolus unigenitus, unde cessabat quæstio inter primum vel ulteriores genitos, ipseque primogenituram expressè acceptaverat, ejusque observanciam promiserat; Neque ex dicta apoca prætendi poterat vocatione nepotum ac ulteriorum descendentium, ideoque ex facto cessabat hujusmodi quæstionum occasio in radice, adeo ut sola brevis responsio causa Patroni in facto, tot copiosis allegationibus sufficiens videretur.

Verum, ut præmissis etiam ad superabundantiam satisfacrem, Diebam, quod quicquid sit de quæstione, an sponsus primus donatarii, posita etiam contemplatione filiorum, possit unum vel plures præligere & gratificari, in qua affirmata tenet Cancer. dicta par. 3. cap. 7. de pætib; numer. 116 cum sequent. negativam vero Fontanell. claus. 4. glof. 9. par. 1. num. 6. cum seq. & super utraque opinionem discutit Castili. lib. 4. cap. 5. num. 16. cum sequent. & lib. 5. cap. 68. & in qua regulæ magis afflunt opinioni negativæ, juxta ea quæ habentur supra in Romana fideicommissi de Boncompagni decif. 55. & in alia ibi proxime sequentibus; Ac etiam, an congruerent ea quæ de facultate erigendi primogenituram in feudi pacti & providentia novis vel respectivè antiqui juxta unam opinionem habentur in dicta Mantuana sub tit. de feudi dicitur 9.

Ista inspectiones cadunt, quando certa est vocatione filiorum, unde nulla dubietate cadente circa substantiam, illa solùm versetur circa modum, seu accidentia, cum tunc intret consideratio tollendi jus quæsitudinalis filii. Et in his terminis, atque cum hoc presupposito loquuntur omnes, de hoc merito dubitantes; Verum hæc dubitatio in praesenti non cedebat, quoniam donator in dicta apoca reservavit quidem sibi facultatem ordinandi in instrumento in bonis donatis fideicommissum ac multiplicum, sed non dixit ad quorum favorem, & quomodo, unde propterea id remanebat in terminis simplicis velleitatis, atque futura reservata dispositio non percutiebat modum seu accidentia, ita ut substantia esset jam declarata & perfacta, juxta casum, de quo supra in Romana censu seū fideicommissi decif. 118. Sed percutiebat ipsam substantiam

juxta

DE FIDEICOMMISSIS

322

juxta casum, de quo infra in Romana donationis de Silla disc. 140. Vnde propterea quando donator non explicato dicto secundo actu obiisset, ad sum-
mum duo prætendi poterant in idem coinciden-
tia vel scilicet, quod ita censeretur ordinatum si-
deicommissum favore filiorum juxta ea quæ ha-
bentur infra in Firmana fideicommissi de Bolognensis
disc. 143. Vel quod ex hac reservatione resulteret
conjectura contemplationis filiorum; sed dum
idem donator jam ejus voluntatem per secundum
actum declaravit quod scilicet intellexisset sub illo
vocabulo fideicommissi, tunc cum sensu etiam veri-
tatis, dicebam cessare omne principium dubitandi,
quoniam ut advertitur in Bonon. primogenitur & de
Lupari disc. 7. ac in aliis plures istud vocabulum
fideicommissi non convenit solum illi regulari ac
sua pli fideicommisso, quod admittit pluralita-
tem, sive simultaneum concursum plurium perso-
narum ejusdem generis in eodem gradu per natu-
ram, vel ex legis fictione existentium, sed est voca-
bulum generale, quod congruit etiam primogenitur
& majoratibus; ideoque quando in apoca
donator dixit velle ordinare fideicommissum, dum
neque ad personas se restrinxit, neque modum ex-
pressit, non prohibebatur pro libito, tam circa per-
sonas quam circa modum disponere, etiam ad fa-
vorem extraneorum post filios ex matrimonio
procreatos, dum illis nullum jus queritum fuerat,
ut ita distinguendo habetur infra in dicta Romana
donationum de Alaleona, & in Romana donationis de
Cervi disc. 137. & 138.

In idem suffragante recepta propositione, de
qua supra in dicta Romana fideicommissi de Boncom-
pagnia disc. 55. & alibi plures hoc eodem it. frequen-
tius vero in sua materia sub tit. de donationibus,
quod licet donator post jam perfectam irrevocabilem
donationem inter vivos nil statuere vel
fateri valeat, per quod præjudicetur illis, quibus
per donationem jus queritum est ne quod directe
prohibetur, indirecte concedatur; attamen ubi
agitur de voluntate ambigua, non prohibetur fac-
tere declarationes, quibus deferendum est; Po-
tissimum vero ac extra dubiam, ubi sunt verisimiles,
nullumque continet commodum vel interesse ip-
sius declarantis, cuius ita nil intererat, an filii &
descendentes, juxta unum vel alterum ordinem
successuri essent; verisimilius vero erat in mente
habitus esse istum primogenitura ordinem, per
quem impedita scissura bonorum in plures, melius
familia ac descendencia in earum decoro & nobilitate
conservantur in eo, qui ipsius familiae capit
figuram faciat.

Omnisque penitus difficultas cessare videbatur
ex qualitate instrumenti de immediate sequenti ce-
lebrati, cum ejus tenor ostenderet summo studio
& curata diligentia sub maturo iudicio & censura
plurium Juris Consultorum ac Sapientum ordinatum
fuisse, adeo ut quodammodo impossibile vi-
deretur, ut id sequutum esset eo brevi intervallo
inter apocam & ipsum instrumentum; Id enim
clarum præ se ferebat probationem, quod quando
in apoca reservata fuit facultas ordinandi fideicom-
missum relativè ad instrumentum, istud jam
præordinatum esset; Nimirum quoque suffragante
superius insinuata consideratione, quod id sequutum
fuit ut omnino integrum, antequam matrimoniū
celebraretur, unde non solum intrabat id,
quod dictum est, ut filii nascituris nullum jus
queritum esset, dum nemo pro eis stipulatus fuerat
juxta terminos seu materiam textus in l. quoties Cod.

de reivindic. Sed etiam quod intrare non posse
conclusio, de qua disc. præced. & in supra citata
Urbinate. & Romana de Jordani filiis, ut de transac-
tionibus contemplatione matrimonii
sta inter donantem & donatarium attendet
non sint ob præjudicium tertii, qui aliam matru-
num non contraxisset, dum quando in matru-
nitum, cuius pars hæc donatio est, quod
quatum erat in instrumentum, ideoque ex ples-
iste punctus mihi videbatur omnino plausibilis
putatione indignus.

Quoverad secundum punctum multum
cum illud in verbis injunctum efficit ipsi Africa
primo donatario, aliusque pro tempore fiduci-
bus, etiam sola acceptatio dispositionis suffici-
t ut ipsa ad id tenerentur, quodque eo non attra-
to, obligati remanarent ad reintegram
damnorum & interest, & quanti inter-
ceptum mandatum adimplerent esse, multo
& absque dubio, dum tam primus quam secundus
ad formam legis in eadem donatione placuisse
expresse le obligaverant omnia in ea concur-
sione, unde magis de plano intrabat deli-
gatio, de qua in his specialibus terminis multum
habetur decis. 85. par. 4. rec. tom. 2. & decis
eadem par. 4. tom. 3. in Romana multipli. 3. ab
bris 1635. coram Pirovano, & in eadem to. 1.
1654. coram Melito, & adversum plures in
materia sub it. de suis & interest.

Non negebantur haec per scriptores inno-
rium, sed dicebatur, quod cum donator fac-
vasset facultatem depurandi administrare &
præscribendi, quomodo istud multipliciter
mandum esset, hoc non sequitur, donatio possit
libera juxta terminos textus in l. quoties
Cod. de insit. & substit. & l. cum pater & filii &
legatis secundo cum concordian. in Romana
mischi de Breni 3. Februario 1662. coram Cen-
tral. objectum erat facilis solutionis cum diffinitio
in eisdem juribus tradita, & de qua habent
culatiter actum in dicta Romana censura
supra disc. 118. An scilicet reservatio percep-
stantur, & recte procedere dicta propo-
nitus autem ubi percuteret accidentis, levius
atque in hac secunda parte sine dubio verisimile
quoniam substantia multiplici facienda pen-
tarium erat certa & perfecta, solimque cum
ad superabundantiam ac augmentacionem
vinculum adjicendum reservare sibi voluerat
facultatem, quatenus eam exercere sibi place-
re ideoque inducta ad favorem, retorquet non
terrant in odium, neque quod disponent
ad magis aedificandum capi poterat in beneficiis
serviret ad defruendum; dando in hoc prædicto
exemplum in iis, quæ frequenter habent in
teria cambiorum, quod debitor suscipit
cambiandi onus, eo non adimpleto, teneat ex
sine spaciis ad cambia tanquam danna & re-
se, & quamvis adjici quoque solet pactum
mularium, quod in facultate creditorum possit
sit etiam ipsa cambia girare, attamen nisi debitor
habet fatea utatur, ipsique debitor denun-
ciatur per hoc cessat istius, obligatio, ut in for-
metur in Romana pecunaria coram Corrado deci-
par. 10. recent. num. 3. & sequent. as adimple-
cum similibus; Omnisque difficultas cuiuscum-
subsequuta observantia, quæ dicunt optimam
pres etiam in contractibus, aliusque actiones
vivos, dum tam Asdrubal primus donatarius co-
luntatis donatoris recte conscius, quem eum G.